

11/11 1930

Tasavallan suojelulaki

Nämä kommunistilakien nimellä tunnetut lakiehdotukset joutuvat eduskunnassa käsiteltäväksi ajankohtana, jolloin kiihko maassa näyttämällä olevan verrattain korkealla, ja jolloin, käyttäkseni ed. Lohen tällä esittämällä sanamuotoa, "hermostuneella jännityksellä" odotetaan, mitä eduskunta näistä lakiehdotuksista lopullisesti päättää. Luulisi näin ollen, että on kysymyksessä jotakin valtakunnalle ehdottomasti välttämättömyys, jonka silleen jännityksestä voisi koitua suuria vahinkoja maalle. Näin ei mielestäni kuitenkaan lähestulkoonkaan ole asianlaita. Minä olen näkevinäni, että tämä kiihko ja hermostunut jännittyneisyys on keinotekoisia. On tahdottu luoda semmoinen ilmapiiri, että erään tässä eduskunnassa edustettuna olevan puolueen päämiehet saataisiin toteutetuksi.

Tähän kiihkoon on mielestäni senkin vuoksi sangen vähän syytä, että nämä lait ovat suorastaan tarpeettomia. Ei hallitus, säilyttämiseen maassa rauhaa, tarvitse tällaista lainsäädäntöä. Onhan meillä olemassa rikoslaki, jonka avulla on onnellisesti voitu tähänkin saakka pitää rikolliset ainekset kurissa. Ja tällä on meidän ryhmämme taholta jo viitattu siihen, että vastoin meidän harrastuksiamme on äskettäin saatu aikaan sotatilalakikin, joka vakavammassa tilaisuuksissa antaa hallitukselle riittävät aseet käteen. Tämän vuoksi ei tasavallan suojelulaki missään tapauksessa ole tarpeellinen. - Mitä tulee toiseen lainsäädäntöryhmään, valtiopäiväjärjestyksi ja vaalilakia tarkoitaviin muutosehdotuksiin, niin niidenkin tarpeettomuus on ilmeinen. Eihän niitä tultane tarvitsemaan ennenkuin kolmen vuoden perästä. Toivottavasti tämä eduskunta nimittäin saa istua kolme vuotta. Ja jos ne silloin vasta joutuvat käytettäväksi, niin lain sanamuodon mukaan ei ole enää semmoisia aineksia, joita vastaan niitä voitaisiin käyttää, koska ainostaan ne henkilöt, jotka kolmen viimeksi kuluneen vuoden aikana ovat kuuluneet joihinkin kumouksellisiin järjestöihin, joutuisivat lakiehdotuksen mukaan vaalikelpoisuutta vailla oleviksi.

Mutta ei sillä hyvä, että nämä lait ovat tarpeettomia, ne ovat myös sangen vaarallisia. Tasavallan suojelulaki antaa niin tavattoman laajan valtakirjan hallitukselle, että sen avulla voitaisiin tehdä tyhjäksi melkein mitkä kansalaisoikeudet ja -vapaudet tahansa. Meillä ei ole varaa antaa hallitukselle tuommoisia valtakirjoja. Me emme näe niin pitkälle tulevaisuuteen, että tietäisimme, onko meillä aina olemassa eduskuntaa ja kansaa koh-

taan siksi lojaalinen hallitus, ettei se tahdo vääristä tuommoista valtakirjaa. Eihän ole mikään mahdottomuus, varsinkin semmoisina aikoina kuin nykyinen, jolloin ennen järkevinäkin pidetyt ihmiset näkyvät menettävien harkintakykyä ja kiihko nousee korkealle, että hallituksella on halua saamansa valtuuden avulla tehdä tyhjäksi melkein mikä kansalaistämintä tahansa maassa. Että myös valtiopäiväjärjestykseen ja vaalilakiin ehdotetut muutokset ovat vaarallisia, siitä olemme jo saaneet hyvää havainto-opetusta paraikaa valmisteilla olevien kunnallisvaalien aikana. Ovathan eräät vaalilautakunnat kunnallisvaaleista hyväksytyjen lakien nojalla jo katsoneet olevansa oikeutetut hylkäämään sosialidemokraattisiakin vaalilistoja. Näitä lakeja voidaan käyttää mielivallan palvelukseen ja niiden suurin vaara onkin siinä, että ne avaavat ovet avoimiksi mitä täydellisimmälle hallinnolliselle mielivallalle.

Minä luulisin, että nämä esittämäni näkökohdat huomioon ottaen näiden lakien hylkääminen olisi nopein selvä asia, jos eduskunta olisi vapaa käsittelemään näitä asioita. Aika on kuitenkin semmoinen, että valitettavasti eduskunta ei ole siinä suhteessa vapaa. Me näemme elävän eräänlaisen diktatuurin alaisena, ei suinkaan minkään henkilön tai pienemmän ryhmän, vaan erään puolueen diktatuurin alaisena, ja sen on onnistunut siinä määrin säilyttämään suurin osa eduskuntaa, että edustajat eivät enää ole vapaita käsittelemään näitä asioita oman vakaumuksensa ja harkintansa mukaan. Meidän peloitellaan kaikenlaisilla seurauksilla, ellei näitä lakeja hyväksytä. Paitsi mieskohtaista kosta, uhataan myöskin valtiosääntömme kohtaavilla loukkauksilla. Onhan paljon puhuttu jo suorastaan järjestettyyn diktatuuriin siirtymisestä. Nämä uhkaukset ovat nähtävästi vaikuttaneet sen, että kaikki porvarilliset ryhmät ovat taipuneet tämän painostuksen edessä ja vastoin omaa vakaumustaan, vastoin sitä, mitä he vielä kesällä täällä julistivat, ovat nyt valmiit alistumaan. Se on ollut nöyryyttävää alistumista eikä missään suhteessa tarpeellista. Ei meidän tasavaltamme sentään ole niin heikko, että sen tämmöisiä uhkauksia tarvitsee pelätä, ja minä luottaisin myös ainakin useimpien meidän porvarillistenkin puolueiden kansanvaltaisuuteen siinä määrin, että uskoisin niiden olevan valmiita viimeiseen saakka puolustamaan kansanvaltaista ja parlamenttaarista järjestelmää.

Me olemme sosialidemokraattisen ryhmän taholla syvästi valittaneet sitä, että porvarilliset ryhmät ovat näihin lakeihin nähden siinä määrin sitoneet kätensä, ettei heillä näy olevan enää mahdollisuutta kulkea vakauksen heille osoittamaa tietä. Toivomme siitä huolimatta viimeiseen saakka,

että edes joku yksityinen porvarillisiin eduskuntaryhmiin kuuluva jäsen tulisi auttamaan meitä, silloin kun me tahdomme puolustaa kansanvaltaa. (Keskustasta: Ette toivo.) Me emme puolestamme ole antaneet näiden peloitusten itseemme vaikuttaa, me tahdomme pysyä johdonmukaisina (Keskustasta: Ei ole totta.) aikaisemmalle menettelyllemme, jonka tarkoituksena on kaikin keinoin suojella tätä maata kansanvaltaa vastaan tehdätyiltä pyrkimyksiltä.

Ed. Lohi näken päätöksellä pitämässään puhevuorossa tahtoi tehdä riidanalaiseksi sen, että meillä ei muka enää olisi oikeutta estää näiden lakiehdotusten tulemasta laiksi. Se on hyvin outo väite. Sitä vartenhan valtiopäiväjärjestyksessä on vähemmistöjä suojelevia määräyksiä, että niitä voidaan käyttää. Ja varsinkin silloin, kun on näinkin vakavat asiat kyseessä, on tietysti ehdoton velvollisuus niitä käyttää.

Ed. Lohi kysyy, palautuuko rauha, jos nämä lakiehdotukset hylätään? Meille ei ole kukaan antanut vakuutuksia siitä, palautuuko rauha, jos ne hyväksytään (Ed. Keto: Siitä on kysymys.). Te olette meitä 13 vuoden ajan moittineet siitä, että me emme pystyneet vuonna 1917 hillitsemään joukkojamme. Silloin oli asema melko lailla toinen, vallitsi vallankumouksellinen tilanne, ja silloisella hallitusvallalla ei ollut kättä pitempää käytettävänä (Ed. Pihkala: Sosialistit eivät antaneet.). Te voitte näyttää, kuinka te nyt hoidatte joukkonne? Nythän on verrattain säännölliset olot. Teidän hallituksellanne on käsissään valtaa ja fyysillistä voimaa niin paljon kuin se suinkin tarvitsee ja tahtoo käyttää. Ei siis riipu ainakaan keinojen riittämättömyydestä, jos te ette jaksa hoitaa joukkojanne siinäkin tapauksessa että lait tulevat hylätyiksi.

Sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä ei ole voinut paljoakaan vaikuttaa näiden lakien sisältöön. Me olemme koettaneet saada niitä siedettävämpään muotoon, jossa tapauksessa olisimme sovinnon vuoksi olleet taipuvaisia tulemaan enemmistön mukaan ja poistamaan nämä riitakysymykset päiväjärjestyksestä. Me on kuitenkin ylimielisesti tahdottu ajaa porvariston omilla voimilla lävitse. Vasemmistoa ei ole niissä tahdottu kuulla. Se on selitetty tarpeettomaksi, ja me olemme ymmärtäneet, että niitä on myös vasemmistoa vastaan tahdottu saada hyväksytyiksi ja käytettäväiksi.

Vaikka näiden lakien käsittely onkin jo tullut niin pitkälle, että tällä hetkellä ei ole enää mitään mahdollisuutta saada aikaan muutoksia nykyisiin ehdotuksiin, niin pidän kuitenkin tarpeellisena ilmoittaa, että siinä tapauksessa, että, kuten me toivomme, nämä lait tulevat hylätyiksi,

me olemme valmiit edelleen etsimään jonkinlaista kompromissitietä, etsimään semmoista ratkaisua näihin kumpaankin lakiehdotukseen nähden, jonka pitkäsi voida tyydyttää porvarillisia ryhmiä eikä silti loukkaisi meidän tärkeimpiä pitämämme periaatteita siinä määrin kuin nyt esillä olevat lakiehdotukset tekevät. Jos sillä pohjalla voitaisiin päästä johonkin ehdotukseen, voin edelleen ilmoittaa, että ei ainakaan meidän tahollamme ole estettä siihen, että sillä tavalla syntyneet lakiehdotukset voitaisiin käsitellä kiireellisinä jo näillä valtiopäivillä. Tällä me mielestämme olemme osoittaneet hyvinkin pitkälle menevää sovitteluhalua, mutta pakkokeinoihin, joita meitä vastaan on koetettu käyttää, emme tule missään tapauksessa alistumaan.

Pyydän lopuksi kannattaa ed. Aaltosen tällä tekemään hylkisyehdotusta sikäli kuin tällä kertaa on kysymyksessä tasavallan suojelulaki, ja pyydän samalla ilmoittaa, että sosialidemokraattinen eduskuntaryhmä on kokonaisuudessaan tämän kannan takana.